

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 14.

W E SRZODĘ DNIA 15. LUTEGO 1797.

Dalszy ciąg Patentu.

§. 39.

Trąbka pocztarska jest to pierszeństwo, które tylko pocztamtom naszym przynależy, zakazuje się więc wszystkim podróżnym pocztą nieiadącym, używanie rzeczonej trąbki ato pod karą przynależytą.

§. 40.

Wszyscy tak zwani landkuczerowie, poiazdzy do naięcia trzymający i inne prywatne osoby, obowiązani są pocztcie z drogi wymieniać; ciężko zaś ładowne, frochtowe wozy, powinny, podług okoliczności, na pół tylko kolei zieżdzać pocztcie z drogi.

§. 41.

Przykazuje się posłacom i Landkuczerom aby podróżnych od poczty nieodmawiali, tudzież aby tak sekretnie iako i publicznie trąbek postylionskich nieużywali ani przemiany koni wdrodze nie utrzymywali, ieśli ich podróż nieprzenosi mil 12.

Podobnie zakazuje się osobom pocztą iadącym, aby inney okazyi n e naymowali wdrodze, chyba że się iuż 3 dni na iednym miejscu bawili, albo że kurs pocztowy, w postronney drodze, nie jest ieszcze należycie ustanowiony.

Ten zakaz rozciąga się i do wszystkich gospodarzy, żydow, mieszczan i chłopow na prowincyi mieszkających, którym tylko pozwolono jest, drabinkowe wózki niezaś pokryte powozy lub kolaski, naymować takowym podróżnym.

Każdy któryby się temu zakazowi sprzeciwił przez Pocztmaystra postrzeżonym był, powinien byđż konfiscatą koni skarany, do czego zwierzchność miejscowa dodać ma Pocztmaystrowi potrzebnę pomocy. Pozwala się na to miejsce, tak mieszczanom, chłopom iako i żydom i t. d. odwozić lub odsyłać podróżnych z miejsca w którym poczty niema aż na poblizszą stacye, kolaską nawet i pokrytym poiazdem.

§. 42.

Posłańcy cudzoziemcy, landkuczerowie i furmani, którzy podróżnych do krajow C. K. przywożą, niemogą bliżey odmieniać koni, iak o 6 stacyi czyli mil 12 od granicy.

Furman najeży, który podróżnego na miejsce przeznaczenia swego, lub na racyą, oó poczt od mievsca z którego wyiechał, odwioózt, moze wprawdzie napo-
wrot innego z sobą wiaóó podróżnego, niepowinien iednak bliżej waxlować czyli
odmieniać koni, iak oó poczt od mievsca z którego wyiechał.

§. 44.

Procz rzeczoney przemiany koni, zakazuje się oraz, fuy do dalszego przesła-
nia innym furmanom, w ciągu tych oznaczonych óciu poczt czyli 12 mil, sprowadzać,
takowe od nich przeymować, i daley przesyłać.

§. 45.

Podróżnym własnemi koñmi iadącym, niedozwala się, konie cudze podkładać,
bo takowe podkładanie albo własnemi koñmi stać się powinno, albo podróżny, nie-
odmieniając koni, aż na miejsce właściwe doiechać powinien.

III. Względem porządku potrzebnego, który generalnie na wszystkich pocztamtach,
w prowadzony byóó ma.

§. 46.

Procz godzin expedyeyi tudzież obiadowych, powinna byóó kancellarya cały,
dzień, a to od godziny 8 zrana do 12 napoódnie, po obiedzie od godziny 2 do godzi-
ny 6tey wieczora, otwarta; w nadzwyczajnych zaś przypakach, powinien byóó
offycyalista pocztowy, w każdym czasie, wednie i w nocy, na usługi publiczności
gotowym.

Na głównych i rozdziałowych pocztamtach powinny byóó wydawane listy w
godzinę po przyysciu poczty; na prowincyonalnych zaś pocztamtach w pół godziny
równie po przyysciu poczty; takowe listy mają oraz na głównych i rozdziałowych po-
cztamtach wydawane byóó okienkiem we drzwiach lub z ulicy, mając iednak uwagę
na wygodę publiczności.

§. 47.

Każdy pocztamt powinien następujące książki utrzymywać.

- a) Protokół pocztowy, w który każda zwyczajna poczta powinna byóó wpisana.
- b) Protokół korespondencyonalny czyli rekomendacyonalny, a to ieden protokół
na zapisywanie przychodzących, drugi na wpisywanie odchodzących listow re-
komendowanych.
- c) Protokół sztaffetowy, do wpisywania tak przechodzących iako i oddawanych
do expedyeyi dalszey, sztaffet.
- d) Protokół iazd, w który wszyscy woiażuiący i podróżni wpisywani byóó powin-
ni; względem sposobu utrzymywania takowego, protokołu mają pocztamty oso-
bne jeszcze, ód generalnego pocztamtu odebrać informacyą.

§. 48.

Karty listowe, diurnaty czyli registre powinny byóó wraz z nadeszłemi kar-
tami listowemi, zaraz po skończonym miesiącu, do Buchhalteryi w Wiedniu, pienia-
dze zaś za portorium listowe, kwartalnie, po odebraniu obrachunku Buchalteryi, do
głównego pocztamtu odesłane, i każdy Pocztmavster powinien z tych kwity okazać.
Ktoby pieniądze za takowe portorium, zebrane, nad 14 dni usiebie zatrzymał, uzua-
ny będzie za niewiernego offycyalistę i ze służby oddalony.

Zebrane pieniądze za portorium listowe, powinny być zawsze w osobną kassę schowane, ponieważ każdy Pocztmayster za rzetelność takowey summy, ręczyć obowiązany jest.

Pocztmayster, przyjmując pisarza pocztowego, powinien go pocztamtowi głównemu prezentować, aby tamże przysięgę wykonał. Mimo tego, może Pocztmayster rzeczzonego pisarza, jako swego prywatnego sługę, odprawić i innego do służby przyjąć, bez potrzeby doniesienia o tym głównemu pocztamtowi. Toż samo pozwolenie dać się i Pocztmaystrowom wdowom, którym sprawowanie urzędu Pocztmistrzowskiego nadane jest; jednak tak jedni iak i drudzy obowiązani są odpowiadać za czynność swych pisarzów w służbie pocztowey będących.

(Dalszy ciąg w następującym Nrze:)

Z Wiednia d. 10. Lutego.

Trzeci nadzwyczajny dodatek do Aru: 11

Wiedeński Gazety. We Czwartek d.

9 Lutego 1797.

Przez nadbiegłego tu wczoray kuryerem majora i adiutanta hrabi Dietrichstein, Arcy Xzę Karol przysłał J. C. Moi tę ważną nowinę o prędkim wzięciu Kel w następującym raporcie:

Polkowcy pod mostowym szańcem Huningen zostały w nocy z 25 na 26 stycznia szczęśliwie otwarte; nieprzyiciel uczynił prawdą cztery wycieczki, z których dwie były najmocniejsze, ale zawsze z stratą nazad odparty został. — Pomimo tych wycieczek jednak, czynność i gorliwość prowadzących generałów oblężenie, tak daleko rzeczy potrafiła doprowadzić, iż gdy Arcy Xzę Karol d. 31 stycznia do głównej kwatery F. M. L. Xcia Fürstenberg do Weilburg przybył, już parallelę na 150 sążni naprzeciwko nieprzyacielskiego szanцу gotową zastał. Te batterye d. 3 lutego miały rozpocząć swoy ogień, i wszystko już tey nocy do szturm było gotowe, gdy kommanderujący nieprzyacielski dywizyyny generał Dufour, d. 1 lutego napisał do F. M. L. Xcia Fürstenberga, iż gdy na sprawiedliwe warunki zezwoli,

że on nie jest daleki dla ochronienia dalszego rozlewu krwi wnieść z nim w negocyacye. Gdy oprócz tego dowiedzielismy się, od wiadomych rzeczy ludzi, iż więcej połowy garnizonu przez tak nazwane, *Blockhäuser* bezpieczna była, a zatym oblężenie mogłoby się jeszcze długo było ciągnąć, potym artyllerya nieprzyacielska przechodziła w liczbę naszą, i przez wycieczki nieprzyacielskie nasze oblegające korpus byłoby co dzień mniejsze; nakłoniono się tym łatwiej do niżej wyrażoney kapitulacyi, że główniejszy cel zdemolowania mostowego szanцу i oswobodzenia tego brzegu Renu od nieprzyaciela, był dopełniony.

To ważne zdarzenie, które nowem blaskiem okrywa J. C. K. Moi broń i potrzebny spoczynek woysku jedna, Arcy Xzę Jmć szczególnie roztropności F. M. L. Xcia Fürstenberg przypisuje, który przez niespracowaną swoią staranność od d. 27 października r. z. nietylko że niewielą woyska trzymał nieprzyaciela na wodzy, ale przez rostrzylanie mostu, odiął mu wszystkie sposoby w główniejszych punktach do szkodzenia działaniom armii.

W każdej okazy dystyngwuiący się pułkownik od indzynierow de Vaux, pomimo odniesioney przy Kel rany, i tu się

przez swóy waleczny, roztropny i nieustraszony postęp, w obieraniu do ataku punktów, w prowadzeniu podkopów do przyspieszenia wzięcia szanцу istotnie przysłużył. Dyrygujący artylleryą pułkownik Rouvroy za wspólną z pułkownikiem de Vaux umową, także się w tej okazji zasłużył.

F. M. L. Xę Fürstenberg zaleca szczególnie kapitanów, Pulskiego od indzynierów i Fasching od artyllervi, którzy przed przybyciem pułkowników de Vaux i Rouvroy, z wielką roztropnością roboty na przeciw szancom prowadzili. Resztę dystrygujących się przy tej okazji officyerów, zostawił Arcy Xę Jmć F. Z. M. Latour do opisania, a sam za odebraniem od J. C. Mci rozkazem d. 3 t. m. udał się do Włoskiej armii, gdzie d. 6 albo 7 musiał stanąć, i za pomocą Boską z nieszczęśliwej doliny, tamtejsze interesy zapewne wydobędzie.

Kapitułacya o mostowy szaniec pod Huningen, która między dywizyjnem generałem Dufour, z Francuskiej strony i generałem Xiem Fürstenberg z Celsarskiej strony za zobopoluemi pełnomocnictwami od kommanderujących generałów d. 1 lutego zawartą została.

Art: 1. Francuskie woyska d. 5 lutego ustąpią z szanцу mostowego pod Huningen, zabiorą swoją broń, bagaże, amunicyą i wszystko co tylko do obrony należy.

Odpowiedź. Zezwolone.

Art: 2. Punktualnie w samo południe oddadzą w dniu wzmiankowanym woyskom J. C. Mci szaniec.

Odpowiedź. Zezwolone. Woyska J. C. Mci punktualnie o godzinie 12 w połud-

nie wnidą do szanцу Huningen, do którego także tak nazwana Szewska wyspa i będąca na niej batterya należy. Obeymą ten szaniec i to wszystko, co tam tylko Francuzi zostawią.

Art. 3. Od tego momentu ustaną wszystkie nieprzyjacielkie kroki z obydwóch stron. Celsar: woyska obeymą przedkowe fortyfikacye pół miesiąca i swoje warty przy rogatkach tego pół miesiąca postawią.

Odpowiedź. Zezwolone. Woyska J. C. Mości zaraz obeymą z lewey strony pół miesiąca leżące fortyfikacye i swoje warty przy rogatkach tego pół miesiąca postawią. Dnia 3 lutego pół miesiąca obeymą i swoje warty do mostu Reńskiego posuną.

Art: 4. Z prawego brzegu Renu niebędzie do Huningen strzelano.

Odpowiedź. Zezwolone; iednak tylko w tym przypadku, iezeli Huningen z lewego brzegu nie będzie atakowane i otoczone; ale na wzajem z tej fortecy i do należących do niej obrony batteryi niebędzie tak na Szewskiej wyspie, iako na prawym brzegu stojących forpocztów strzelano. Kommanderującemu generałowi będzie wolno bez żadney przeszkody, w przeciągu 6 niedziel fortyfikacye mostowego szanцу z wyżey wspomnianymi batteryami na Szewskiej wyspie, iednak bez uszkodzenia miasta Huningen, kazać zburzyć.

Art: 5. Porobione do obleżenia mostowego szanцу na prawym brzegu batterye, będą rozsypane, i wszystko do tego stanu będzie przyprowadzone, iak kiedy Francuzi przechodzili za Ren.

Odpowiedź. Przed zdobyciem Kel postawione szanće i linie, które ich razem

wiążą, zostaną bez naruszenia. To samo i względem linii, czyli batteryi, które nad Renem nizy mostowego szanću są porobione, i z potrzebnemi do nich szanćami, ma się rozumieć. Reszta wszystkie między temi szanćami i nad Renem porobione fortyfikacye, będą w przeciągu 6 niedziel zburzone. Względem wykonania tego artykułu potrzeba się na uczciwość Austriackiego kommanderującego generała spuścić.

Art. 6. Z obydwóch stron będą sobie nawzajem posłani oficyerowie, którzy iako zastawnicy d. 5 lutego aż do ustąpienia Szewskiej wyspy zostaną, i potym wymienieni będą.

Działo się, podpisano i ułożone, przez wyznaczonych do tego generałów d. 1 lutego 1797.

Podpisano:

*Dufour, dywizyjny- Karol Książę Fürsten-
ny generał. berg F. M. L.*

Z Paryża d. 22. Stycznia.

Utrzymują iż dyrektoryat za pośrednictwem jednego obcego mocarstwa, stara się mocno o przywrócenie dobrego porozumienia się z Rosyą, i że nasz poseł w Berlinie Caillard ma takowej negocyacyi zlecenie.

Dzień przed obchodzeniem śmierci Ludwika XVI d. 20 stycznia, przechodząc szwadron 21 regimentu dragonii pod pułkownikiem Malo o godzinie 1 po południu około domu inwalidów do zluźniania warty przed ciałem prawodawczym, strzelono z ręcznej broni kilka razy do niego. Jednemu draganowi przestrzelono nogę, a pułkownikowi Malo przeszło kilka kul miedur. On i jego regiment najwięcej w obozie pod Grenelle terrorystom, kiedy ci

chcieli po bratać się z niemid okuczyli. Te wystrzały dały do wielorakich domniemań powód rozumiono iż one iaki nowy spisek iakóbinów oznaczają. Z tym wszystkim wiemy teraz, iż one wcale przypadkowe były; piekarczykowie strzylali bowiem do tarczy około inwalidów domu. Generał Montigny potwierdza to w swoim liście, który z przyczyny tego przypadku do ministra wojennego pisał. Wspomnieni piekarczykowie siedzą pod wartą

Chociaż to zdarzenie z przypadku iedynie pochodziło, zdaie się iednak rzeczą pewną, mówią tuteysze pisma, iż iabóbin ułożyli już byli spisek. Minister politycy był o nowym zamachu przestrzeżony, który miał za cel zamordowanie wielu reprezentantów, potym iak inni utrzymują, Cornot, i innego drugiego członka i 2 ministrów. Politycy minister uwiadomił ich przeto, aby w nocy na dzień 21 u siebie nie spali. Iabóbin i szczególnie niektórych reprezentantów oznaczeli sobie domy, czarna krepka na ręce, iak gdyby za Ludwika XVI załobę noszono, miała bydz znakiem do wzniecenia rozruchow i porwania się do broni. Lecz iakie kolwiek układy mogły bydz poczynione, baczność politycy potrafiła wszystko szczęśliwie odwrócić. Patrole są tu ieszcze zawsze podwoyne.

Pod czas nieprzytomności ministra wewnętrznego obywatela Benezech, który do Niderlandow pojechał, zawiaduje tym czasem minister marynarki Truguet iego wydziałem. Wieść iakoby w Marsylii komendant Villot był złożony, iest fałszywa. Dyrektoryat iest owszem z niego kontent. 38 letni starzec obywatel Folard, który przez 60 lat czyniąc Francyi w dyplomacyce pozytywne usługi, popadłszy teraz w ubos-

two, dostał tym czasowo od dyrektoryatu 2000 liwr. On jest wnuk sławnego kawalera Folarda, który komentarze na Polibiusza wydał. — Dyrektor Carnot, kazał odwołać pogłoskę, iakoby iego synowiec podiał się dostawiać woysku koszul. — Wyprawa, którą w Dunkierce gotują, ma iak słyhać przeciw szkocyi bydź przeznaczoną.

Tuteysze pisma insurrekcyą, która w Hiszpańskich Amerykańskich posiadłościach wybuchła, za bardzo niebezpieczną wystawiają. Anglia, dodając, wspiera tę insurrekcyą, która z przyczyny wielkich podatków się zrobiła. Jeszcze w roku 1773 wysyłał Meksyk posłańców do Londynu, o pozyskanie wsparcia i uznanie iego niepodległości. W południowej Hiszpańskiej Ameryce 6000 regularnego woyska się teraz znajduje; z tamtejszych ludzi złożona millicya, z swemi ziomkami trzyma &c.

Drouet kazał list drukować, w którym uwiezionych w Wendome swych przyjaciół nadzieją cieszy, oświadczając iż lud Francuzki wnet się podniesie, i uprzątnie te osoby, które społeczeństwo kałą.

Jenerał Clarke już nazad do Paryża powraca. — Na przybyłem niedawno okręcie do Brest, już i admirał Richery powrócił. Listy z Brest pod d. 15 t. m. zapewniają, iż oprócz kilku fregat, wszystkie liniowe okręty z tylko jeszcze brakuje nazad powrócić.

Doktor Salva, elektryczny telegraph w Hiszpanii wynalazł, który w szypkości wszystkie inne przechodzi. Xże Pokoju wynalazcę do Madrytu wezwał, i dworowi przedstawił, gdzie z największym ukontentowaniem na iego doświadczenia patrano. Infant, Don Antonio, zatrudnia

się z doktorem Salva do poprawienia tego wynalazku, i kazał bardzo wielki i na odległość daleką elektryczny telegraph postawić.

Dyrektoryat na następującą nową kampanią, żądał 1300 mill. liwr. od rady 500. Camus w sekretnym wydziale we czwartek, wystawiał radzie bardzo żywo wszystkie trudności do zebrania tej znaczney summy w gotowych pieniądzech, i radził żeby się starać iak najszybciej pokoy uczynić; oraz wszystkie nadużycia, które przy administracyi skarbu naszego zachodzą wystawił. Sekretna sefisa, która jeszcze na drugi dzień trwała, była bardzo burzliwa. Większa część członków powstała wyraźnie przeciw Camus, wystawiając nasze źródła za nadto jeszcze znaczne, nie żeby się przed dumnym nieprzyjacielem upokarzać, którego zawsze nasze armie i jenerałowie, iak Buonaparte, Moreau, Hoche, &c. upokorzyć potrafiają, iż to potrzeba radzić, czego dobro i interes rzeczypospolitey wymagaiają. Na koniec ugodzono się, aby kommissya skarbowa, przyniesła swoje zdanie, iakby zwyczajne i nadzwyczajne wydatki skarbu na ten rok zastąpić. Tudzież nakazano aby skarb narodowy co miesiąc podał obiemu radom prawdziwy stan skarbu, wydatki i przychody przeszłego miesiąca, iako też podobne przychody przyszłego miesiąca.

Kapitan fregaty Bellona, Dupuis, ma przed sąd bydź pociągniętym, za to, iż pod czas wyprawy przeciw Irlandyi, zabrany Angielski okręt pod pozorem, iż na nim zaraźliwa choroba panuje, uwolnił. Był na tym okręcie i gwineami i kleinotami doł się przekupić. Za powrotem, kiedy mu officyer lądowych woysk, wyrzu-

cał jego szkaradny postępek poiedynkował się z nim.

Bywszy margrabia St. Elme i 5 innych emigrantów uciekło z więzienia Rouen, gdzie osadzeni byli. — Dziennik, Przyjaciel ustaw, ofiaruje się ministrowi policyi dostarczenia dowodów, iż agenci przez bankierów Paryzkich płatni, monduury dla partyi royalistów zakupują; chce nawet magazyny wskazać gdzie takowe leżą.

Z Paryża d. 26. Stycznia.

Minister marynarki następujące uwiadomienie urzędownie ogłosił:

“Okręt le Trajan i fregata la Charente, powrociły d. 14 do Brest nazad. Fregata la Bravoure tegoż samego dnia weszła do portu l’Orient. Okręt les droits de l’Homme, pod kapitanem la Croise napotkawszy niedaleko Brest Angielski okręt Infatigable o 40 armatach i fregatę Amazone o 18 armat, wydał im żywą bitwę, i fregatę do rzucenia się pod brzegi do przyładku Audierne przymusił. Gdy ścigał ów Angielski okręt, zobaczył się sam od dywizyi Angielskiej atakowanem i do rozbicia się w tymże samem przyładku przymuszonym. Wyratowaniem ludzi tego okrętu zatrudniono się co żywo, z rozbitej Angielskiej fregaty już wszystkich wyratowano. Z wszystkich wojennych okrętów, z których się Brestska flotta składała jedna tylko fregata la Tortue w padła wręce Anglikom. Do całej floty niedostać już tylko 2 transportowych okrętów, które się od niej oddzieliły.”

Jenerał Hoch tu do Paryża przybył, dla zdania dyrektoryatowi sprawy o działaniu floty przeciw Irlandyi. List do rządu od officyerów należących do tej wy-

prawy, skarżąc się na dzienniki, iż rzucają potwarz na ich postępek, uprzedził już tego jenerała. Niewiadomo jeszcze, czy dyrektoryat pochwali plan, który wspomnieni officyerowie zawsze za podobny do skutecznienia utrzymają, i powtórnie flotę przeciw Irlandyi wyśle, czy też reszta powroconey flotey do innych działań morskich będzie użyta.

Z Bazylei d. 22. Stycznia.

Francuzki ambasador P. Barthelemy oznajmił tu, co następuje:

List jenerała Berthier do jenerała Kilmain z Roverbello d. 26 Nivos, ogodzinie 11 wieczor (15 Stycznia.)

Nayukochański Jenerale, doniosłem ci wczoraj żeśmy nieprzyjaciela pod Rivoli pobili, 3200 niewolnika, 4 chorągwie i 6 armat zabrali. O tym samym czasie dywizya jenerała Angereau, pobiła także nieprzyjacielską kolonnę, która pod zastoną liczney artylleryi zarzekę Adygę się przeprawiała; zabrała nieprzyjacielowi 2500 niewolnika i 8 armat zdubyla. Dzisiaj dywizye jenerałów. Joubert i Massena ścigały jeszcze nieprzyjaciela przy Rivoli i 6000 ludzi i 7 armat mu zabrały. Jak słyhać jenerał Alvinzy spadł sam z wielkiej skały na dół, a reszty głównej jego armii do Tyrolu uciekły. Korpus nieprzyjacielskie około 5000 ludzi mające, które się jenerałowi Angereau wysłiznęło, ku Mantui się poszło; niebawnie ruszamy ztąd dla zamknięcia go, i spodziewam się iż jutro czwarta armia Austryacka już zniesioną będzie. Niech żyje Rzeczpospolita.

Podpisano Berthier.

Z Berlińa d. 7. Lutego.

Tutejsza gazeta pod Artykułem z Pa-

ryża d. 26 stycznia mieści w sobie następujący rapport:

Dyrektoryat od jenerała Buonaparte odebrał z Roverbello pod d. 17 stycznia urzędowy rapport w tej osnowie:

Obywatele dyrektorowie! Od d. 12 t. m. bardzo ważne zdarzenia wojenne zaszły. Dzisiaj niemogę wam tylko tyle donieść: Dnia 12 stycznia nieprzyjaciel atakował dywizyą jenerała Masseny przed Weroną; ten atak zrodził bitwę pod S. Michałem gdzieśmy nieprzyaciela zupełnie pobili; 600 niewolnika i 3 armaty zabraliśmy mu. Tego samego dnia atakował nasze linie pod Montebaldo, z kąd do bitwy pod Corona przyszło; lecz i w tej potyczce został nieprzyjaciel odparty i 100 niewolnika nam zostawił.

Dnia 13 stycznia około połnocy jenerał Provera, który od d. 8 w Bevilaqua stał, odparłszy przednią straż jenerała Angereau, z wielką szypkością na Adydze na przeciwko Angiary o milę od Porto Legnago zarzucił most. Tego samego dnia równo ze świtem przeciągnął nieprzyjaciel z znaczną kolonną przez Montagna Caprino, i dywizyą jenerała Joubert przymusił do opuszczenia Corona, i do skoncentrowania się w Rivoli. Ja przewidziałem to poruszenie, dla tego tej samej nocy udałem się tam; pod Rivoli zaczęła się bitwa, która dwa dni, to jest d. 14 i 15 trwała, i pomimo nayeńskiego odporu odnieśliśmy zwycięstwo nad nieprzyacielem: 1300 niewolnika, wiele sztandarów i armat dostało się w nasze ręce. Jenerał Alvinzy sam właśnie się pozostał i ledwie się uratował.

Dnia 14 jenerał Gueux atakował je-

nerała Provera w Angiary dla odroczenia go od przeprowadzenia się za Adygę; zamiast tego nieudał się prawda, ale zabrał 300 niewolnika. Dnia 15 jenerał Angereau atakował nieprzyaciela w Angiary. W drugiej tej bitwie pod Angiary 3000 niewolnika zabrał 16 armat zdobył i wszystkie nieprzyacielskie mosty na Adydze popalił; ale nieprzyjaciel korzystając z nocy poszedł prosto do Mantui. Na wystrzał tylko armaty zbliżył się już był do tej fortecy, i atakował przedmieście St. Giorgio, któreśmy z wielką starannością ufortyfikowali, tak że go nigdy niepotrafiłby dobyć. W nocy nadszedłem z posiłkami, i okazał do bitwy pod Favorita dałem. Z placu tej bitwy donoszę wam iż skutkiem iey, było zabranie 7000 niewolnika, wiele armat, chorągwi, i bagażów, regiment huzarów, znaczna liczba wozów z zbożem i stado wołów, które chciano do Mantui wrzucić. Wurmsér chciał wycieczkę dla atakowania naszego lewego skrzydła uczynić; ale podług zwyczaju został przywitany i nazad do fortecy odparty. Ogółem zabraliśmy 2300 niewolnika, między któremi jest 2 jenerał leytnantów i 2 jenerałów; 6000 ludzi częścią zostało zabitych, częścią ranionych; 60 armat i 24 chorągwi zdobyliśmy. Wszystkie bataliony Wiedeńskich ochotników, nawet z swemi chorągwiami dostały się w nasze ręce. Armia Austriacka wynosiła do 50,000 ludzi, których większą część z weewnątrz Austrii ściągniono. Jak tylko do głównej kwatery nazad powroczę, obszerny wam rapport tego wszystkiego przyślę &c.

Podpisano *Buonaparte*.

G A Z E T Y K R A K O W S K I E Y.

Weitere Fortsetzung der neuerdings am Gelde, an Naturalien und andern Gaben theils abgeführten, theils dargebotenen freywilligen Kriegsbeiträge.

Herr Smutowicz	6 fl. 15 fr.
Herr Szapsowicz	1 fl. 45 fr.
Herr Kot	1 fl. 45 fr.
Herr Thomczak	1 fl. 18 fr.
Herr Ryga	37½ fr.
Herr Poniak	1 fl. 15 fr.
Herr Szalay	45 fr.
Turobiner Kaball	17 fl. 30 fr.

Die Herrn Nowicki Woyt, und Chmielowski Präsident zu Turobin 5 fl.

Die Herrn Misztal und Tloczek 8 fl. 7½ fr.

Herr Jankłowicz 15 fr.

Herr Malok 52½ fr.

Herr Dzieciuch 1 fl.

Herr Dawidowicz 15 fr.

Herr Dudek 1 fl.

Arendator zu Wierzbica 15 fr.

= = zu Rudnik 15 fr.

Dominium Wierzbica 9 fl. und ein Stück Einwand.

Herr Kisielowicz 45 fr.

Herr Domański 4 Meßen Korn.

Herr Łuszycki zu Maszow mit seinen Nachbarn 3 fl. 37½ fr.

Dalzy, ciąg Offiar dobrowolnych woiennych tak w gotowych w pieniądzech Prowiantach iako i innych darach świeżo w części złożonych w części do złożenia oświadczonych:

P. Smutowicz	6 Zł. Ryń 15 kr.
P. Szapsowicz	1 Zł. Ryń 45 kr.
P. Kot	1 Zł. Ryń. 45 kr.
P. Tomczak	1 Zł. Ryń. 18 kr.
P. Ryga	37½ kr.
P. Poniak	1 Zł. Ryń 15 kr.
P. Szalay	45 kr.

Kachal Turobiński 17 Zł. Ryń. 30 kr.

PP. Nowicki Woyt i Chmielowski

Prezydent w Tyrobinie 5 Zł. Rn.

PP. Misztal i Tloczek 8 Zł. R. 7½ kr.

P. Jankłowicz 15 kr.

P. Malok 52½ kr.

P. Dzieciuch 1 Zł. Ryń.

P. Dawidowicz 15 kr.

P. Dudek 1 Zł. Ryń.

Arendator w Wierzbicy 15 kr.

- - w Rudniku 15 kr.

Dominium Wierzbica 9 Zł. Ryń. i jedną sztukę Plotna.

P. Kisielowicz 45 kr.

P. Domański 4 korce żyta.

P. Łuszycki w Łaszowie wraz z swym sąsiadem 3 Zł. Ryń. 37½ kr.

Arendator zu Maszow 45 fr.
 Herr Kobylanski 35 fr.
 Herr Wielobycki 20 fr.
 Herr Judkowiez 15 fr.
 Herr Mendlowicz 15 fr.
 Herr von Bilinski ein Gewehr.
 Piasker Ebelleute 1 fl. 30. fr.
 Herr Domanski 1 fl. und 1 Gewehr.

Herr Herzko 1 fl. 54 fr.
 Herr Kaspar Parzel 12 fr.
 Herr Jakowicki 15 fr.
 Herr Madzelowski 2 fl.
 Dominium Romanow 4 fl. 15 fr.
 Gemeinde Diworzyska 3 fl.
 Dominium Diworzyska 3 fl.
 Herr Bezierkowski 2 fl. 49 fr.
 Dominium Tarnogura 1 Stück Leinwand.
 Gemeinde und Koball zu Izbiea
 5 fl. 38 fr.

Herr Wasziutinski 4 fl. 30 fr.
 Frau Wasziutinska 4 fl. 30 fr.
 Die Gemeinde Orlow, Zuliner Woyt
 und Herr Kolodzieyczuk 3 fl. 30 fr.
 Herr Jakubowicz 1 fl.
 Herr Malczak 1 fl. 30 fr.
 Herr Berczowski 2 fl.
 Herr Gruszecki 1 fl.
 Gemeinde Krasnyczyn und die Herrn
 Adamczuk, Andoniuk, und Koszak
 26 Meßen Korn.

Krasznichner Kaball 4 fl. 30 fr.
 Herr Laibowicz 1 fl. 30 fr.
 Die Herrn Moluan und Mankowski
 4 Meßen Korn.
 Herr Pilipiuk 2 Meßen Korn.
 Herr Radneczak 1 Meßen Korn.
 Herr Jakob 2 Meßen Korn und 2
 Meßen Haber.

Arendator w Maszowie 45 kr.
 P. Kobylański 35 kr.
 P. Wielobycki 20 kr.
 P. Judkowiez 15 kr.
 P. Mendlowicz 15 kr.
 JP. Bilinski, Sztunciec jeden.
 Piaskowscy Szlachta 1 Zł. Ryń. 30 kr.
 JP. Domański 1 Zł. Ryń. 1 jeden
 Sztunciec.

P. Herszko 1 Zł. Ryń. 54 kr.
 P. Kaspar Parzel 12 kr.
 P. Jakowicki 15 kr.
 JP. Mondzelowski 2 Zł. Ryń.
 Dominium Romanow 4 Zł. Ryń. 15 kr.
 Gromada i yworzyska 3 Zł. Ryń.
 Dominium Dyworzyska 3 Zł. Ryń.
 JP Ciecierkowski 2 Zł. Ryń. 49 kr.
 Dominium Tarnogura 1 sztukę plotna.

Gromada i Kachal Izbiecki 5 Zł. 38 kr.
 JP. Wasziutinski 4 Zł. Ryń. 30 kr.
 JPani Wasziutinska 4 Zł. Ryń. 30 kr.
 Gromada Orlow, Woyt Zulina i
 P. Kolodzieyczuk 3 Zł. Ryń. 30 kr.
 P. Jakubowicz 1 Zł. Ryń.
 P. Malczak 1 Zł. Ryń. 30 kr.
 P. Berczowski 2 Zł. Ryń.
 P. Gruszecki 1 Zł. Ryń.
 Gromada Krasnyczyn i PP. Adamczuk,
 Andoniuk i Koszak 26 korcy żyta.
 Kachal z Krasnyczyna 4 Zł. Ryń. 30 kr.
 P. Laibowicz 1 Zł. Ryń. 30 kr.
 PP. Moluan Maukowski 4 korce żyta.

P. Pilipiuk 2 korce żyta.
 P. Radneczak 1 korzec żyta.
 P. Jakob 2 korce żyta i 2 korce ówsa.

Herr Heezkowicz 30 fr.
 Die Herrn Tymczuk und Antoniuk 4
 Meßen Korn und 4 Meßen Haber.
 Herr Moszkowicz 1 fl.
 Herr Chaimowicz 1 fl.
 Herr Charyczuk und Matczuk 5 fl.
 Herr Bieganowski 15 fr.
 Die Herrn Siedliski und Wizancki 5 fl.
 Die Judkowicz und Moszkowicz sammt
 der woyslawicer Judenschaft 5 fl.

Woyslawicer Gemeinde und Herr
 Benstuf und Dyak 6 fl. 25 fr.
 Die Herrn Dmytruk und Maciuk
 1 fl. 15 fr.
 Herr Abramowicz 15 fr.
 Herr Andzelowicz 12 Meßen Haber.
 Die Herrn Lesiuk und Weremko 3 fl.
 Dominium Klestow 12 fl. 30 fr.
 Herr Laibowicz 2 Meßen Haber.
 Herr Borysiuk 4 Meßen Korn.
 Herr Gruszecki 2 Meßen Haidekorn,
 und 2. Meßen Haber.
 Dominium Rostok 8 Meßen Korn
 und 12 Meßen Haber.
 Herr Szulakiewicz 2 Meßen Haber.
 Herr Jozefowicz 2 Meßen Haber.
 Herr Dzikowski 1 fl. 30 fr.
 Die Herrn Rusyto und Lewczuk 2
 Meßen Korn und 2 Meßen Haber.
 Herr Wdowiuk 2 Meßen Weizen, 4
 Meßen Korn.

P. Herzkowicz 30 kr.
 PP. Tymczuk i Antoniuk 4 korco
 żyta i 4 korco owsa.
 P. Moszkowicz 1 Zł. Ryń.
 P. Chaimowicz 1 Zł. Ryń.
 P. Charyczyk i Matczuk 5 Zł. Ryń.
 JP. Bieganowski 15 kr.
 PP. Siedliski i Wizancki 5 Zł. Ryń.
 P. Judkowicz i Moszkowicz wraz z
 Gromadzeniem Żydowskim Woi-
 sławickim 5, Zł. Ryń.
 Gromada Wojsławicka i PP. Bensiuł
 i Dyak 6 Zł. Ryń 25 kr.
 PP. Dmytryk i Maciuk 1 Zł. 15 kr.
 P. Abramowicz 15 kr.
 JP. Andzelowicz 12 korcy owsa.
 PP. Lesiuk i Weremko 3 Zł. Ryń.
 Dominium klestow 12 Zł. Rn. 30 kr.
 P. Laibowicz 2 korco owsa.
 P. Borysiuk 4 korco żyta.
 JP. Gruszecki 2 korco tatarki i 2
 korco owsa.
 Dominium Rostok 8 korcy żyta i 12
 korcy owsa.
 JP. Szulakiewicz 2 korco owsa.
 JP. Jozefowicz 2 korco owsa.
 JP. Dzikowski 1 Zł. Ryń 30 kr.
 PP. Rusyto i Lewczuk 2 korco żyta
 i 2 korco owsa.
 P. Wdowiuk 2 korco Pszenicy i 4
 korco żyta.

GAZETY KRAKOWSKIE

W E S R Z O D Ę D N I A 15. L U T E G O 1797.

U W I A D O M I E N I E.

Ponieważ C. K. pełnomocny nadworny Kommissarz J. W. baron de Margelik w krótkim czasie żąd do Wiednia odiedzie, przed wyjazdem zaś swym przekonać się życzył, że cokolwiek tylko na potrzeby jego, w ciągu bytności onego tutejszey brane, zupełnie i gotowemi pieciogłami przez ludzi jego zapłacone było: wezwani są przeto niniejszym wszyscy ci, którzyby (mimo lepsze spodziewanie) dotąd jeszcze należytości swej nieodebrali, aby się tym pewniey w ciągu czterech tygodni direkte do tegoż JW. Barona de Margelik w pretensyach swoich wywodnie udawali, ile po upłynieniu wyżej rzeczónego terminu w przypadku iakiego zaległego długu nie im więcej przyznane ani ich tym podobne pretensye wypłacone będą. W Krakowie dnia 26 stycznia 1797.

Süffert,
Marszałek Dworu JW C. K. pełnomocnego
Kommissarza Barona de Margelik.

Z Bérna d. 8. Lutego.

Z Wiednia d. 4 t. m. trzeci batalion regimentu Klebek ruszył do Włoch. Dnia 3 ruszył trzeci battallion Wallis, a d. 6 batalion Terzy, wszystkie powieziono na wozach. Dla zastąpienia ich mieysc, dywizye rezerwy Pelegriniego, Deutschmeister i Arcy Xcia Karola, weszły z przedmiejskich koszar do miasta, i zapewne w koszarach miasta będą postawione, aby w kazdym przypadku gdy tak niewiele tam wojska jest, były na podoręczu. Rekrut po

przedmieściach znowu się z wielkim pospiechem rozpoczął. Z Węgier 17 czwartych batalionow, poszło także do Włoch. — Potwierdza się, iż J. C. M. Arcy Xię Palatinowi Węgierskiemu kommandę nad Włoską armią oddał, i z tej okazyi mu stopień generała artyllervi udzielił. W kilka dni arcy Xzę Jmć z F. M. L. Mack odjedzie do Włoch. Od armii Rennu kazano tam znowu 6 batalionom maszerować.

Z Bassano pod dniem 26 stycznia, mamy trochę pociesniejsze wiadomości o na-

szej armii Włoskiej. Główne korpus obrało sobie bardzo dobre stanowisko nad Brenta. Nieprzyjaciół atakował nasze stanowisko pod Bassano, ale się potem do dawnego swego położenia nazad cofnął; Rovigo jednak osadził, przez co naszym wojskom trudniej będzie żywności dostać. Z Mantui nawet po nieszczęśliwym zdarzeniu pod Rivoli, nadeszła przez jednego oficjera pociesniejsza wiadomość; F. M. Wurmser donosi bowiem iż jeszcze na 6 niedziel dostatecznie żywnością jest opatrzone, i będzie spokojnie dalszych środków do oswobodzenia go oczekiwał. Każde więc przedsięwzięcie, chociaż się nie udało, tyle przynajmniej dobrego przyniosło, iż niektóre transporty mogły być do tej fortecy w rzucone. Zabrana iak się niedawno doniosło Francuzom mąka, podług uczynionego na Francuzkich brzośnach doświadczenia, pokazała się nieszkodliwą. Buonaparte potem wszystkim, jeszcze się raz podobno o poddaniu tej fortecy pomyli. Pierwsze z kompanie korpusu Wiedeńskich ochotników, które razem z generałem Provera zabrane zostały są na słowo razem z nim puszczone, i mają się poki nie będą w równej liczbie wymienione do Wiednia udać.

Z Madrytu 30. Grudnia.

W tych dniach doczekaliśmy się takiego zdarzenia, które w dziejach Hiszpańskich, jest nie do uwierzenia; dekret Świętej inkwizycji Król skasował. Profesora i doktora Salamanki don Ramon de Salas, inkwizycya za bluźnierską mowę na rok więzienia i 4 lata klasztoru aresztu skazała. Dwoch konsyliarzy Kastylii, którzy iako poradcy na tym sądzie zasiadali, protestowali się przeciw temu; ale

wielki inkwizytor arcy biskup kardynał Toledański, kazał przystąpić do głosów i dekret się utrzymał. Król dowiedziawszy się o tym, kazał wielkiemu inkwizytorowi powiedzieć, aby ten dekret odwołał; ale inkwizytor niechciał na to zezwolić. Król postał mu nowy rozkaz i naganę. Nakoniec sam inkwizytor przyszedł do Króla; Król go wyłajał, dekret skasował i Don Salas kazał na wolność wypuścić.

Z Konstantynopola d. 26. Grudnia.

Tutejszy Francuzki poseł Aubert Dubayet, stara się iak najbardziej trwające między Portą i Francuzkim rządem, od dawna związki najmocniej utwierdzić. Ten minister u wszystkich sobie na szacunek zasłużył; nawet nieprzyjaciele replitey muszą mu sprawiedliwość oddać.

Polak Ogiński po ośmioro tygodniowym bawieniu się tu i po odprawionych konferencyach z Francuzkim posem i Dragomarem Porty, wyjechał ztąd. — Rosyjski poseł niemogąc tu obojętnie na czynność Polskiego obywatela spoglądać, doniosł o tym swemu dworowi.

Z Torunia d. 28. Stycznia.

Tutejsza gazeta mieści w sobie co następuje: "To żadney wątpliwości niepodpada, iż Kurlandya dawną swoją postać odzyska; wszyscy na urzędy po wsadzani officialisci będą powoli oddalepli. Srebrny serwis, który nieboszka Imperatorowa Kurlandzkiemu rządowi darowała, w zamkowej sali Mitawy stoi jeszcze upakowany. Wszystkie takowe serwisy mają teraz być do Petersburga do mennicy odosłane, i z nich nie ruble ale talary będą bite; z jedney strony twarz monarchy, z drugiej herby będą wybite. — Szydłwachy w Petersburgu, mają od Imperatora futrza-

ne kaštany do trzymania warty. Żołnierzowi prostemu nie wolno dać więcej officerowi iak 10 kiliow; żołnierze bardzo kochają Imperatora.

Z Frankfurtu d. 28. Stycznia.

Z Moguncyi wiele artylleryi do korpusu Werneka idzie. Wspomniona forteca, będzie znowu dla 25,000 ludzi na rok w żywność opatrzona, a dawniejszy za pas, korpusowi Werneka oddany. W okolicach Manheimu, bardzo się znowu Francuzi gromadzą.

Z Hagi d. 28. Stycznia.

Zgromadzenie zatrudnia się wciąż ukończeniem konstytucyi, i nowo przezyrane prawa człowieka i obowiązki są już po większej części dekretywane.

Urządzenie, iż długi wszystkich prowincyy, zadługi narodowe są uznane, w tych prowincyach, które mniej długów mają, wzniciło nieukontentowanie; ponieważ dla zaspokoienia tych długów, będą musiały większy podatek niż dotąd płacić. Los ten prowincyy Geldryi, Oberyssel, Gröningen, Drenthe, Utrecht, i Hollenderską Brabancyą dotknie, a prowincye Hollandya, Seeland i Fryslandya na tym zyskają.

Względem śródkowego zgromadzenia w Leydzie, rzecz tak jak ukończona; zgromadzenie przedsięwzięto do tego skuteczne śródkie.

Wiadomość, iż wojenny Francuzki minister wydał rozkaz, do opatrzenia fortecy Luxemburg na rok w żywność potwierdza się. Między Luxemburgiem i Trewirem będzie założony obóz, i to daie powód do domysłu, że Austriacy w przyszłej kampanii zamysłają w te strony w kroczyć. Fortyfikacye Dölseldorfu i będącego tam obozu, także utwierdzają.

Z Grodna 6. Lutego.

Ukaz Rządzącego Senatu, Inflantskiemu, Estlantskiemu, Wileńskiemu i Słomińskiemu jenerał Gubernatorowi.

Podług wyraźnego rozkazu Jego Imperatorskiej Mości danego senatowi d. 12 grudnia, za własnoręcznym podpisem Jego Imperatorskiej Mości, w którym wyrażono, "Rozkazujemy, aby odtąd napotyły egzystowały Gubernie następujące. Moskiewska, Sankt Petersburgska, Nowogorodzka, Twerska, Pskowska, Smoleńska, Tulska, Kałuska, Jarosławska, Kostrowska, Włodymirska, Nizgorodzka, Wołogodska, Archangielska, Wiatska, Kazańska, Permska, Tebolska, Jrkucka, Orenburska, (która przedtym nazywała się Usimska,) Sybirska, Penzeńska, Astrachańska, Woroneska, Tambowska, Rezańska, Kurska, Orłowska, Słobodzka, Ukraińska, na miejscu bywszej Charkowskiej, i Nowo-Rosyjska na miejscu Ekaterynostawskiej; a na osobliwych prawach, przywilejach lub fundamencie: Mało-Rosyjska, Inflantska, Estlandska, Wiborska, Kurlandska, Litewska, Mińska, Białoruska, Wołyńska, Podolska i Kijowska. Przeto i bywszą Ołoniecką Gubernią stosownie do położenia miejsca, rozdzielić między Nowogorodzką i Archangielską w tym sposobie, ażeby części bliżej północy leżące, zostały przyłączone do Gubernii Archangielskiej, a inne do Nowogorodzkiej zostawiając to do ugodzenia się zarządzających temi ostatnimi Guberniami, z Słobodzko Ukraińskiej Gubernii naznaczyć też same granice, w iakich zostawała roku 1765 przyłączony do niej te miejsca, które odeszły, i oddzieliwszy do drugich, które do niej potym były przyłączone. 3 Koliwańską Gubernią skałsować, a rozciągłość jej

przyćłączyć do tych, do których ona od r. 1779 należała. 4 Gubernią Woznesieńską i Tourycką, takż skaśować, i uformować Nowo-Rosvyską z tego wszystkiego, co za powroceniem ku Małej-Rosyi oddzielonych Ujazdów, i od bywszey Woznesieńskiej z przyłączonych do niey pozyskanych na Polszcze ziem, także powroconych teraz ku Słobodzko Ukraińskiej Gubernii, zostanie się, przyłączając do tego i Taurydę rozdzielającą się tylko na Ujazdy stosownie do wielosci obywatelow i rozległości meysca. 5 Saratowska Gubernia ustaje, a ziemie w niey zawierające się przyłączyć według dogodności do Gubernii Penzeńskiej i Astrachańskiej. 6 Z bywszey Polskiej Ukrainy, Wołynia i Podola, przyłączonych do Imperium naszego, po oddzieleniu dostateczney wielosci ludzi i rozległości dla Gubernii Kijowskiej, uformować dwie gubernie Podolską i Wołyńską. 7. Z Połockiej i Mohylewskiej, zrobić jedną gubernią Białoruską, i oznaczyć za guberskie miasto jako oaydogodniejszy Witebsk. 8 Z wyznaczonych pierwey w Wilnie i Słonimie Gubernii, złożyć jedną Litewską w pierwszym z nich mieście, zawieszając powszechnie o granicach między wszystkimi graniczącymi guberniami, nowo przyłączającymi się, na zregulowanie zarządzających onemi: co powinni oni donieść senatowi dla uwiadomienia nas. Nareszcie nie omieszkamy wszystkie pomienione gubernie opatrzyć sztalami, iakie są nayst osowniejsze do pożytku skarbowego i prędkiego odbywania czynności. "Rządzący senat rozkazał dla wykonania tego wyraźnego Jego Imperatorskiej Mości rozkazu, przestać go Naczelnikom gubernii, a wguberskie rządy postać ukazy, przez które oznaymić o tym wszystkim sądowym mieyscom. Mca grudnia d. 17 roku 1796.

Oryginał podpisany Ober Sekretarz nadworny konsyliarz.

Piotr Tytow, Sekretarz. Ilija Federow.
Od Niższej Elby d. 3. Lutego.

D. 25. stycznia nowy Hollenderski posel w Kopenhadze, Bangemana Huygens, miał u Króla wstępny audyencyą. — Między Danią i belem Trypolitańskim przyszło do nieprzyjacielskich krokow. Bey od Danii żądał niezmiernych podarunkow, naypierwey domagał się 300.000 piastrow, (te spuścił potym na 150.000) z fregaty o 40 armatach, i co trzeci rok trybut 10.000 piastrow. Tamteyszy Duński konsul Lorch, po takowych pretensyach, widział się więc przymuszonym na fregacie Thetis, która tamteyszy port blokowała, do opuszczenia tego kraju.

Prywatne listy z Wiednia donoszą, iż podług osobney ugody jenerał Mack jest do obięcia naywyższej komendy nad Portugalskim woyskiem przeznaczony. Cesarska służba i regiment są dla niego nadal zabezpieczone; pod temi kondycjami jest i jenerał Coll i Papieżowi ustąpiiony. Koszta wojenne ze strony Austrii wynoszą na ten rok przeszło 60 mil. Ryńskich.

DONIESIENIE.

Maryanna Sawicka pozostala wdowa troie dzieci matką bez żadnego sposobu do życia po śmierci meza Wojciecha Sawickiego, niegdyś porucznika w garnizonie Częstochowskim, pod czas insurrekcyi w randze maiora w nowo ergowanym regimencie w wojewodztwie Lubelskim imienia J.W. Piotru Potockiego mając przy sobie syna w latach 13 na ten czas mający i w randze chorążki, przy oycu belem na Pradze pod czas ostatniego ataku gły oycie zginął tak sążnawie przysięgł, o symo Włocławskim Sawickim, modłios w tych czasach w Wojewodztwie Krakowskim zżwie rozchodził ma się znaydować w Lubelskim się wiec troskliwa matka czyni odezwę prosić o ciutość serca do obywatelow Wojewodztwa Lubelskiego, aby raczyli iey do Krakowa do klasztoru S. Jana na Świętojańskiej ulicy donieść w Krakowie, o nim.